

ΡΟΥΘ

ΡΟΥΘ 1

- Ρουθ. 1,1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῆ, καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωάβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ.
- Ρουθ. 1,1 Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην που οἱ Κριταὶ ἐκυβερνοῦσαν τοὺς Ἰσραηλίτας ἔπεσε λιμὸς εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Ἐξ αἰτίας τοῦ λιμοῦ εἷς ἀνὴρ ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ, τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα, ἀνεχώρησε νὰ κατοικήσῃ αὐτὸς, ἡ σύζυγός του καὶ οἱ δύο υἱοὶ του εἰς τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴν τῆς Μωάβ.
- Ρουθ. 1,2 καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλιμέλεχ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Νεωμὶν, καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν καὶ Χελαιὼν, Ἐφραθαῖοι ἐκ Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδα· καὶ ἦλθοσαν εἰς ἀγρὸν Μωάβ καὶ ἦσαν ἐκεῖ.
- Ρουθ. 1,2 Ὁ ἀνὴρ ὠνομάζετο Ἐλιμέλεχ, ἡ σύζυγός του ὠνομάζετο Νεωμίν, τὰ δε δύο τέκνα του ὁ εἷς Μααλὼν καὶ ὁ ἄλλος Χελαιὼν. Ἦσαν Ἐφραθαῖοι, διότι κατήγοντο ἀπὸ τὴν Ἐφραθὰ, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Αὐτοὶ ἦλθον εἰς ἀγροτικὴν περιοχὴν τῆς Μωάβ καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐκεῖ.
- Ρουθ. 1,3 καὶ ἀπέθανεν Ἐλιμέλεχ ὁ ἀνὴρ τῆς Νεωμίν, καὶ κατελείφθη αὕτη καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς.
- Ρουθ. 1,3 Ἐκεῖ ὅμως ὑστέρᾳ ἀπὸ ὀλίγον χρόνον ἀπέθανεν ὁ Ἐλιμέλεχ, ὁ σύζυγος τῆς Νεωμίν, καὶ ἐμείνεν αὐτὴ μόνη με τὰ δύο τέκνα τῆς.
- Ρουθ. 1,4 καὶ ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυναῖκας Μωαβίτιδας, ὄνομα τῇ μιᾷ Ὀρφά, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Ρούθ· καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη.
- Ρουθ. 1,4 Οἱ δύο υἱοὶ τῆς ἐπῆραν ἐκεῖ ὡς συζύγους γυναῖκας Μωαβίτιδας, ἡ μία τῶν ὁποίων ἐλέγετο Ὀρφά ἡ δε ἄλλη Ρούθ. Παρέμειναν στοὺς ἀγροὺς τῆς χώρας Μωάβ ἔτι. δέκα ἔτη.
- Ρουθ. 1,5 καὶ ἀπέθανον καὶ γε ἀμφότεροι, Μααλὼν καὶ Χελαιὼν, καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς.
- Ρουθ. 1,5 Ἐπειτα ἀπέθαναν καὶ οἱ δύο υἱοὶ, ὁ Μααλὼν καὶ ὁ Χελαιὼν, καὶ ἔτσι ἐμείναν ἡ Νεωμίν χήρα ἀπὸ ἀνδρα καὶ ἐρήμη ἀπὸ τὰ δυο παιδιὰ τῆς.
- Ρουθ. 1,6 καὶ ἀνέστη αὕτη καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψαν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ, ὅτι ἤκουσεν ἐν ἀγρῷ Μωάβ ὅτι ἐπέσκεπται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους,
- Ρουθ. 1,6 Ἐξ αἰτίας τῆς θλίψεώς τῆς καὶ ἐπειδὴ ἐπληροφόρηθη ὅτι ὁ Θεὸς ἠλέησε τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἄρτους, ἐξεκίνησεν ἡ Νεωμίν καὶ αἱ δύο νύμφαι τῆς, ἐγκατέλειψαν τὴν ἀγροτικὴν περιοχὴν τῆς Μωάβ, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἦν ἐκεῖ, καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς· καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ἰουδα.
- Ρουθ. 1,7 καὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκοντο. Μαζῇ δὲ με τὴν Νεωμίν ἠκολούθησαν καὶ αἱ δύο νύμφαι τῆς. Ἐπροχωροῦσαν στὸν δρόμον τῆς ἐπιστροφῆς τῶν εἰς τὴν χώραν τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα.
- Ρουθ. 1,8 καὶ εἶπε Νεωμίν ταῖς δυσὶ νύμφαις αὐτῆς· πορεύεσθαι δὴ, ἀποστράφητε ἐκάστη εἰς οἶκον μητρὸς αὐτῆς· ποιήσαι Κύριος μετ' ὑμῶν ἔλεος, καθὼς ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ·
- Ρουθ. 1,8 Εἰς κάποιον σημεῖον τῆς πορείας τῶν εἶπεν ἡ Νεωμίν εἰς τὰς δύο νύμφας τῆς· “ἐπιστρέψατε, σὰς παρακαλῶ, καὶ πηγαίνετε κάθε μία στὸν οἶκον τῆς μητρὸς τῆς. Εὐχομαι νὰ δεῖξῃ ὁ Κύριος καλωσύνην καὶ στοργὴν πρὸς σὰς, ὅπως καὶ σεῖς εδειξατε καλωσύνην πρὸς τὰ ἀποθανόντα τέκνα μου καὶ πρὸς ἐμέ.
- Ρουθ. 1,9 δῶν Κύριος ὑμῖν καὶ εὐροῖτε ἀνάπαυσιν ἐκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς· καὶ κατεφίλησεν αὐτάς, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν.
- Ρουθ. 1,9 Εἶθε ὁ Κύριος νὰ δώσῃ πρὸς σὰς τὴν χάριν καὶ προστασίαν του, ὥστε κάθε μία ἀπὸ σὰς νὰ εὕρῃ ἀνάπαυσιν στὸν οἶκον τοῦ νέου ἀνδρὸς, που θα λάβῃ”. Ἐπειτα ἡ Νεωμίν κατεφίλησεν αὐτάς καὶ ἐκεῖναι ὑψωσαν τὴν φωνήν, ἐκλάυσαν,
- Ρουθ. 1,10 καὶ εἶπαν αὐτῇ· μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν λαὸν σου.
- Ρουθ. 1,10 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν· “μαζὴ σου θα γυρίσωμεν στὸν λαὸν σου”.
- Ρουθ. 1,11 καὶ εἶπε Νεωμίν· ἐπιστράφητε δὴ, θυγατέρες μου· καὶ ἵνατί πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ; μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἀνδρας;
- Ρουθ. 1,11 Ἡ Νεωμίν ἀπήντησε πρὸς αὐτάς· “ἐπιστρέψατε σὰς παρακαλῶ, θυγατέρες μου, ὀπίσω. Τὶ λόγος ὑπάρχει νὰ πορευθῆτε μαζὴ μου; Μηπως ἔχω ἄλλα τέκνα εἰς τὴν κοιλίαν μου, δια νὰ γίνον αὐτὰ σύζυγοί σὰς;
- Ρουθ. 1,12 ἐπιστράφητε δὴ, θυγατέρες μου, διότι γεγῆρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρὶ· ὅτι εἶπα, ὅτι ἔστι μοι ὑπόστασις τοῦ γεννηθῆναι με ἀνδρὶ καὶ τέξομαι υἱούς,
- Ρουθ. 1,12 Ἐπιστρέψατε, σὰς παρακαλῶ, θυγατέρες μου, διότι ἐγὼ ἔχω πλέον γηράσει καὶ δὲν πρόκειται νὰ ὑπανδρευθῶ, ὥστε νὰ γεννήσω παιδιὰ.
- Ρουθ. 1,13 μὴ αὐτοὺς προσδέξεσθαι ἕως οὗ ἀδρυνθῶσιν; ἢ αὐτοῖς κατασχεθῆσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρὶ; μὴ δὴ,

θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἔμοι χεῖρ Κυρίου.

- Ρουθ. 1,13 Και αν αυτό το αδύνατον γίνη, μήπως σεις θα περιμένετε, ἕως ὅτου αυτά γίνουν ἄνδρες; Η μήπως προς χάριν αυτών θα συγκρατήσετε εαυτάς, ὡστε να μην υπανδρευθῆτε ἄλλον; Μη λοιπόν, θυγατέρες μου, επιμένετε να ἔλθετε μαζί μου. Επιστρέψατε εις τας οικογενείας σας, διότι ἐγὼ εἶμαι λυπημένη και δια σας, επειδὴ το χέρι του Κυρίου ἔπεσεν ἐπάνω μου”.
- Ρουθ. 1,14 καὶ ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἔτι· καὶ κατεφίλησεν Ὀρφὰ τὴν πενθερὰν αὐτῆς καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς, Ῥούθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ.
- Ρουθ. 1,14 Και πάλιν ἐκείναι ὑψωσαν φωνὴν και ἔκλαυσαν ἀκόμη. Και η μεν Ορφά, υποχωρήσασα εις τας προτροπὰς της πενθεράς της, ἐφίλησεν αὐτὴν με σπαραγμὸν καρδίας και ἐπέστρεψεν στον λαὸν της, η Ρούθ ὁμως ἠκολούθησε την πενθερὰν της.
- Ρουθ. 1,15 καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ῥούθ· ἰδοὺ ἀνέστρεψεν ἡ συννυμφὸς σου πρὸς λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς· ἐπιστράφηθι δὴ καὶ σὺ ὀπίσω τῆς συννύμφου σου.
- Ρουθ. 1,15 Εἶπε τότε η Νωεμὶν προς την Ρούθ· “ἰδοὺ, η συννυφάδα σου ἐπέστρεψεν στον λαὸν της και στους θεοὺς της. Επιστρέψε, σε παρακαλῶ, και συ και πήγαινε μαζί με την συννυφάδα σου”.
- Ρουθ. 1,16 εἶπε δὲ Ῥούθ· μὴ ἀπάντησαί μοι τοῦ καταλιπεῖν σε ἢ ἀποστρέψαι ὀπισθέν σου· ὅτι σὺ ὅπου ἔαν πορευθῆς, πορεύσομαι, καὶ οὗ ἔαν ἀλισθῆς, ἀλισθήσομαι· ὁ λαὸς σου λαὸς μου, καὶ ὁ Θεὸς σου Θεὸς μου·
- Ρουθ. 1,16 Η Ρούθ ὁμως ἀπήντησε· “μη ἐπιμένης και μη με στενοχωρῆς να σε εγκαταλείψω και να γυρίσω ὀπίσω, διότι ὅπου συ πορευθῆς και ἐγὼ θα πορευθῶ μαζί σου· ὅπου συ κατοικήσης, ἐκεῖ θα κατοικήσω και ἐγὼ. Ο λαὸς σου θα εἶναι λαὸς μου και ο Θεὸς σου θα εἶναι Θεὸς μου.
- Ρουθ. 1,17 καὶ οὗ ἔαν ἀποθάνης, ἀποθανοῦμαι, κάκεῖ ταφήσομαι· τάδε ποιῆσαι μοι Κύριος καὶ τάδε προσθεῖη, ὅτι θάνατος διαστελεῖ ἀναμέσον ἔμοῦ καὶ σοῦ.
- Ρουθ. 1,17 Ὅπου ἀποθάνης και ταφῆς, ἐκεῖ και ἐγὼ θα ἀποθάνω και θα ταφῶ. Ο Κυριος ας μου ανταποδῶση και ας με τιμωρῆση, αν πράξω διαφορετικὰ. Ο θάνατος μόνον θα χωρίση ἐμὲ ἀπὸ σέ”.
- Ρουθ. 1,18 ἰδοῦσα δὲ Νωεμὶν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ’ αὐτῆς, ἐκόπασε τοῦ λαλῆσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι.
- Ρουθ. 1,18 Ὅταν η Νωεμὶν εἶδεν ὅτι η Ρουθ εἶχε σταθερὰν και ἀμετακίνητον ἀπόφασιν να πορευθῆ μαζί της, ἔπαυσε πλέον να ομιλῆ προς αὐτὴν ἐπὶ του ζητήματος τούτου.
- Ρουθ. 1,19 ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι, ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτάς εις Βηθλεέμ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔλθειν αὐτάς εις Βηθλεέμ, καὶ ἤχησε πᾶσα ἡ πόλις ἐπ’ αὐταῖς και εἶπον· εἰ αὕτη ἐστὶ Νωεμὶν;
- Ρουθ. 1,19 Συνέχισαν και αι δύο τον δρόμον των, ἕως ὅτου ἐφθασαν εις την Βηθλεέμ. Ὅταν δε ἐφθασαν εις την Βηθλεέμ, ολόκληρος η πόλις, μάλιστα δε αι γυναῖκες της Βηθλεέμ, συνεκινήθησαν δια τας δύο γυναῖκας και ἔλεγαν μεγαλοφώνως· “ἀραγε αὐτὴ εἶναι η Νωεμὶν;”
- Ρουθ. 1,20 καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς· μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεμὶν, καλέσατέ με Πικράν, ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἔμοι ὁ ἰκανὸς σφόδρα·
- Ρουθ. 1,20 Ἐκείνη δε ἀπήντησε προς αὐτάς· “μη με καλῆτε Νωεμὶν (δηλαδὴ ευχάριστον και γλυκεῖαν), ἀλλὰ ονομάσατέ με Πικράν, διότι ο Παντοδύναμος μου ἔστειλε πολλὰς πικρίας.
- Ρουθ. 1,21 ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθη,ν, και κενὴν ἀπέστρεψέ με ὁ Κύριος· καὶ ἵνατί καλεῖτέ με Νωεμὶν; καὶ Κύριος ἐταπείνωσέ με, καὶ ὁ ἰκανὸς ἐκάκωσέ με.
- Ρουθ. 1,21 Ἐγὼ, οικογενειακῶς με τον ἄνδρα μου και τα δύο τέκνα μου, ἐπήγα εις την Μωάβ, και ο Κυριος με ἐπανέφερε τῶρα μόνην, χήραν και ἄτεκνον. Διατί λοιπόν, με καλεῖτε Νωεμὶν; Ο Κυριος με ἐταπείνωσεν, ο Παντοδύναμος με ἐθλίψεν”.
- Ρουθ. 1,22 καὶ ἐπέστρεψε Νωεμὶν καὶ Ῥούθ ἡ Μωαβίτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσαι ἐξ ἀγροῦ Μωάβ· αὗται δὲ παρεγενήθησαν εις Βηθλεέμ ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν.
- Ρουθ. 1,22 Ἐτσι ἐπέστρεψεν η Νωεμὶν και η Μωαβίτις νύμφη της Ρούθ ἀπὸ τους ἀγροὺς της Μωάβ. Ἐφθασαν δε αὐταὶ εις την Βηθλεέμ, ὅταν ἤρχιζεν ο θερισμὸς της κριθῆς.

ΡΟΥΘ 2

- Ρουθ. 2,1 Καὶ τῇ Νωεμὶν ἀνὴρ γνῶριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχυρὸς ἐκ τῆς συγγενείας Ἐλιμέλεχ, και ὄνομα αὐτῷ Βοόζ.
- Ρουθ. 2,1 Εἰς την Νωεμὶν ἦτο γνωστὸς ἕνας ἀνὴρ, συγγενῆς του ἀνδρός της. Αυτὸς δε ο ἀνὴρ ἦτο πλούσιος και ἐπίσημος, κατήγετο ἀπὸ την οικογένειαν του Ἐλιμέλεχ του ἀνδρός της, και ὠνομάζετο Βοόζ.
- Ρουθ. 2,2 καὶ εἶπε Ῥούθ ἡ Μωαβίτις πρὸς Νωεμὶν· πορευθῶ δὴ εις ἀγρὸν καὶ συνάξω ἐν τοῖς στάχυσι κατόπισθεν οὗ ἔαν εὗρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. εἶπε δὲ αὐτῇ· πορεύου, θύγατερ.
- Ρουθ. 2,2 Η Ρούθ η Μωαβίτις εἶπε προς την Νωεμὶν· “να μεταβῶ λοιπόν εις ἀγρὸν να μαζέψω στάχυα ὀπισθεν ἐκείνου, ο ὁποῖος θα μου κάμη αὐτὴν την χάριν και την καλωσύνην;” Η Νωεμὶν εἶπε προς αὐτὴν· “πήγαινε, κόρη μου”.

- Ρουθ. 2,3 και έπορεύθη και έλθοῦσα συνέλεξεν έν τῷ άγρῷ κατοπίσθεν τῶν θεριζόντων· και περιέπεσε περιπτώματι τῆς μερίδι τοῦ άγροῦ Βοόζ τοῦ έκ τῆς συγγενείας Έλιμέλεχ.
- Ρουθ. 2,3 Η Ρουθ επήγεν, ήλθεν εις κάποιον αγρόν και εμάζευε στάχυα πίσω από τους θεριστάς. Κατά αγαθήν δε σύμπτωσιν συνέβη να έλθη εις αγρόν, ο οποίος ανήκεν στον Βοόζ, τον καταγόμενον από την οικογένειαν του Ελιμέλεχ.
- Ρουθ. 2,4 και ιδου Βοόζ ήλθεν έκ Βηθλεέμ και εῖπε τοῖς θερίζουσι· Κύριος μεθ' ὑμῶν· και εῖπον αὐτῷ· εύλογήσαι σε Κύριος,
- Ρουθ. 2,4 Και ιδού εις κάποιον ὠραν ήλθεν από την Βηθλεέμ ο Βοόζ και ειπε προς τους θεριστάς· “ο Κυριος μαζί σας”. Εκείνοι δε του απήντησαν· “είθε να σε ευλογήση ο Κυριος”.
- Ρουθ. 2,5 και εῖπε Βοόζ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ έφεστῶτι επί τους θερίζοντας· τίνος ή νεάνις αὐτῆς;
- Ρουθ. 2,5 Εἶπε δε ο Βοόζ στον νεαρόν δούλον του, ο οποίος ήτο επιστάτης στους θεριστάς· “τίνος είναι αυτή η νεαρά γυνή;”
- Ρουθ. 2,6 και άπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ έφεστῶς επί τους θερίζοντας και εῖπεν· ή παῖς ή Μωαβίτις έστιν ή άποστραφεῖσα μετὰ Νωεμίν έξ άγροῦ Μωάβ
- Ρουθ. 2,6 Ο νεαρός δούλος, ο επιστάτης των θεριστῶν, ειπε προς αὐτόν· “αὐτή είναι Μωαβίτις, η οποία επέστρεψε μαζί με την Νωεμίν από τους αγρούς της Μωάβ.
- Ρουθ. 2,7 και εῖπε· συλλέξω δὴ και συνάξω έν τοῖς δράγμασιν ὀπισθεν τῶν θεριζόντων· και ήλθε και έστη από πρωῒθεν και έως έσπέρας, οὐ κατέπαυσεν έν τῷ άγρῷ μικρόν.
- Ρουθ. 2,7 Με παρεκάλεσε δε και μου ειπε· Δος μου την άδειαν να μαζέψω και να συγκεντρώσω μερικά στάχυα μεταξύ των δεματιῶν πίσω από τους θεριστάς. Ηλθε και από το πρωί έως το βράδυ δεν εσταμάτησεν ούτε επ' ολίγον να μαζεύη στάχυα στο χωράφι”.
- Ρουθ. 2,8 και εῖπε Βοόζ πρὸς Ρουθ· οὐκ ήκουσας, θυγατερ; μή πορευθῆς έν άγρῷ συλλέξαι έτέρῳ, και σύ οὐ πορεύση έντεῦθεν· ὧδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασίῳν μου·
- Ρουθ. 2,8 Ο Βοόζ εκάλεσε την Ρουθ και της ειπεν· “δεν άκουσες, κόρη μου, τι ειπα στον επιστάτην μου; Να μην πας εις άλλον αγρόν, δια να μαζέψης στάχυα και να μη απομακρυνθῆς από εδῶ. Προσκολλήσου εδῶ μαζί με τας υπηρετριάς μου.
- Ρουθ. 2,9 οἱ ὀφθαλμοῖ σου εις τὸν άγρόν, οὗ έάν θερίζωσι, και πορεύση κατοπίσθεν αὐτῶν· ιδου ένειτειλάμην τοῖς παιδαρίοις τοῦ μή ἄψαισθαί σου· και ὅτε διψήσεις και πορευθήσῃ εις τὰ σκεύη και πίεσαι ὄθεν έάν ὑδρεύωνται τὰ παιδάρια.
- Ρουθ. 2,9 Κυτταξε ποιός είναι ο αγρός στον οποίον οι θερισταί μου θερίζουν, και πήγαινε πίσω από αυτούς, δια να μαζεύης στάχυα. Ιδου εγῶ έδωσα εντολήν στους υπηρέτας μου, να μη σε πειράξῃ κανείς. Οταν διψήσης θα πας εις τα δοχεία του ὕδατος και θα πῆς από εκεί, όπου πίνουν και οι δούλοι μου”.
- Ρουθ. 2,10 και έπεσεν επί πρόσωπον αὐτῆς και προσεκύνησεν επί τὴν γῆν και εῖπε πρὸς αὐτόν· τί ὅτι εὔρον χάριν έν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ έπιγνώναί με, και εἰγὼ εἰμι ξένη;
- Ρουθ. 2,10 Επεσεν εκείνη με το πρόσωπον κατά γης, προσεκύνησεν αὐτόν μέχρις εδάφους και του ειπε· “πως συνέβη, ὡστε εγῶ μία ξένη γυναίκα να εύρω χάριν ενώπιόν σου και με τόσην ευμένειαν να ενδιαφερθῆς δι' εμέ;”
- Ρουθ. 2,11 και άπεκρίθη Βοόζ και εῖπεν αὐτῇ· άπαγγελία άπηγγέλη μοι ὅσα πεποιήκας μετὰ τῆς πενθεράς σου μετὰ τὸ άποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου και πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου και τὴν μητέρα σου και τὴν γῆν γενέσεώς σου και έπορεύθης πρὸς λαόν, ὃν οὐκ ήδεις έχθές και τρίτης·
- Ρουθ. 2,11 Ο Βοόζ της απήντησεν· “επληροφορήθην λεπτομερώς, πόσον καλά εφέρθης απέναντι της πενθεράς σου, όταν απέθανεν ο άνδρας σου, και πως χάριν αὐτῆς εγκατέλειπες τον πατέρα σου και την μητέρα σου, τον τόπον όπου εγεννήθης και επορεύθης προς ένα λαόν, τον οποίον προηγούμενως δεν είχες γνωρίσει.
- Ρουθ. 2,12 άποτίσαι Κύριος τὴν έργασίαν σου και γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ, πρὸς ὃν ήλθες πεποισθῆναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ.
- Ρουθ. 2,12 Εὐχομαι να βραβεύση ο Κυριος αὐτό το έργον σου, πλούσιος να είναι ο μισθός σου εκ μέρους Κυρίου του Θεού του Ἰσραήλ, προς τον οποίον ήλθες δια να τεθῆς με πίστιν κάτω από τας προστατευτικὰς του πτέρυγας”.
- Ρουθ. 2,13 ή δὲ εῖπεν· εὔροισι χάριν έν ὀφθαλμοῖς σου, κύριε, ὅτι παρεκάλεσάς με και ὅτι ελάλησας επί καρδίαν τῆς δούλης σου, και ιδου εἰγὼ εἶσομαι ὡς μία τῶν παιδισκῶν σου.
- Ρουθ. 2,13 Η δε Ρουθ ειπεν· “είθε να εἶμαι πάντοτε ὑπὸ την ευμένειάν σου αὐτὴν, κύριε, διότι με παρηγόρησες και ωμίλησες εις την καρδίαν της δούλης σου. Και ιδου εγῶ θα εἶμαι μία από τας δούλας σου”.
- Ρουθ. 2,14 και εῖπεν αὐτῇ Βοόζ· ήδη ὦρα τοῦ φαγεῖν, πρόσσελθε ὧδε και φάγεσαι τῶν ἄρτων και βάψεις τὸν ψωμόν σου έν τῷ ὄξει. και εκάθισε Ρουθ έκ πλαγίων τῶν θεριζόντων, και έβούνισεν αὐτῇ Βοόζ ἄλφιτον, και έφαγε και ένεπλήσθη και κατέλιπε.
- Ρουθ. 2,14 Ο Βοόζ κατόπιν της ειπεν· “είναι τώρα ὠρα φαγητοῦ. Πλησίασε εδῶ να φάγῃς ἄρτον και να βουτήξῃς το κομμάτι του ἄρτου στο ξύδι”. Η Ρουθ εκάθισε κοντὰ στους θεριστάς, ο δε Βοόζ εσώρευσεν εις αὐτὴν ἄρτον από αποφλοιωμένην κριθήν. Η Ρουθ έφαγεν, εχώρτασε και αφῆκε περισσευμα.

- Ρουθ. 2,15 και άνεστη τοῦ συλλέγειν, καὶ ένετείλατο Βοόζ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων· καὶ γε ἀνά μέσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω, καὶ μὴ κατασχύνητε αὐτήν·
- Ρουθ. 2,15 Κατόπιν δε ηγέρθη καὶ ήρχισε νὰ συλλέγη στάχυα. Ο Βοόζ έδωσεν εντολήν στους δούλους του καὶ εἶπεν· “η Ρουθ ας μαζεῦη στάχυα ἀνάμεσα ἀκόμη καὶ ἀπὸ τα δεμάτια· νὰ μὴ την διώξετε καὶ την εντροπιάσετε.
- Ρουθ. 2,16 καὶ βαστάζοντες βαστάσατε αὐτῇ καὶ γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουμισμένων· καὶ φάγεται καὶ συλλέξει, καὶ οὐκ έπιτιμήσετε αὐτῇ.
- Ρουθ. 2,16 Ἀκόμη δε ἀπὸ τα δεμάτια, που μεταφέρετε, αφήσατε νὰ πῖπτουν στάχυα χάριν αὐτῆς καὶ ἀπὸ τα συσσωρευμένα δεμάτια ρίψατε ἀκόμη μερικὰ. Ἀυτῆ δε θα έχη το δικαίωμα νὰ τα συλλέξη δια την διατροφήν της, χωρὶς κανεὶς ἀπὸ σας νὰ της κάμη παρατήρησιν”.
- Ρουθ. 2,17 καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως έσπέρας· καὶ έρράβδισεν ἃ συνέλεξε, καὶ έγενήθη ὡς οἰφί κριθῶν.
- Ρουθ. 2,17 Η Ρουθ συνέλεξεν στον αγρόν στάχυα μέχρι της εσπέρας ὁπότε καὶ τα ερράβδισε. Το προϊόν ἀπὸ τα συγκεντρωθέντα στάχυα της κριθῆς ἕνα οἰφί (εἰκοσι περίπου κιλὰ).
- Ρουθ. 2,18 καὶ ἦρε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ αὐτῆς ἃ συνέλεξε, καὶ έξενέγκασα Ἰρουθ έδωκεν αὐτῇ ἃ κατέλιπεν, ἐξ ὧν ένεπλήσθη.
- Ρουθ. 2,18 Ἐλήρε τα φορτίον της αὐτὸ καὶ μετέβη εἰς τὴν πόλιν πρὸς την πενθερὰν της, η ὁποία καὶ εἶδεν ὅλον αὐτὸ, που εἶχε συλλέξει η Ρουθ. Η Ρουθ παρουσίασε καὶ έδωκεν εἰς την πενθερὰν της καὶ το φαγητόν που της επερίσσευσεν ἀφού αὐτῆ εἶχε χορτάσει.
- Ρουθ. 2,19 καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς· ποῦ συνέλεξας σῆμερον καὶ ποῦ έποίησας; εἶη ὁ έπιγνούς σε εὐλογημένος. καὶ ἀνήγγειλε Ἰρουθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ έποίησε, καὶ εἶπε· τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός, μεθ’ οὔ έποίησα σῆμερον, Βοόζ.
- Ρουθ. 2,19 Η πενθερὰ της την ερώτησε· “που εσταχυολόγησες σῆμερον, που εμάζευσες αὐτὴν την κριθῆν; Ἀς εἶναι ευλογημένος ἐκεῖνος, ο ὁποῖος εφρόντισε δια σέ”. Η Ρουθ ἀνήγγειλεν εἰς την πενθερὰν της, που εσταχυολόγησε καὶ προσέθεσεν· “ὁ ἀνὴρ, στον αγρόν του ὁποῖου σῆμερον εἰργάσθην, ὀνομάζεται Βοόζ”.
- Ρουθ. 2,20 εἶπε δὲ Νωεμὶν τῇ νύμφη αὐτῆς· εὐλογητός έστι τῷ Κυρίῳ, ὅτι οὐκ έγκατέλιπε τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν τεθνηκότων. καὶ εἶπεν αὐτῇ Νωεμὶν· ἐγγίζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ, ἐκ τῶν ἀγχιστευόντων ἡμῖν έστι.
- Ρουθ. 2,20 Η δε Νωεμὶν εἶπε πρὸς την νύμφην της· “εἶναι ἀξίος των ευλογιών του Κυρίου ο ἀνθρωπος αὐτός, διότι έδειξε καλωσύνην καὶ ευμένειαν καὶ πρὸς ημάς, που ζῶμεν, καὶ πρὸς τους οἰκείους μας, οἱ ὁποῖοι έχουν ἀποθάνει”. Καὶ προσέθεσεν ἀκόμη η Νωεμὶν· “με τον ἀνθρωπον αὐτόν συγγενεῦομεν· εἶναι μάλιστα ἀπὸ τους στενοὺς συγγενεῖς μας”.
- Ρουθ. 2,21 καὶ εἶπε Ἰρουθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς· καὶ γε ὅτι εἶπε πρὸς με· μετὰ τῶν κορασίων τῶν ἐμῶν προσκολλήθητι ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἀμητόν, ὃς ὑπάρχει μοι.
- Ρουθ. 2,21 Εἶπεν η Ρουθ πρὸς την πενθερὰν της· “μου εἶπεν ἀκόμη αὐτός ὁ ἀνθρωπος· Νὰ πηγαίνης μαζί με τας υπηρετρίας μου, μέχρις ὅτου τελειώσῃ ὅλος ὁ θερισμός, που ὑπάρχει στους αγρούς μου”.
- Ρουθ. 2,22 καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ἰρουθ τὴν νύμφην αὐτῆς· ἀγαθόν, θύγατερ, ὅτι ἐξῆλθες μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπαντήσονται σοι ἐν ἀγρῷ έτέρῳ.
- Ρουθ. 2,22 Η Νωεμὶν εἶπε πρὸς την Ρουθ την νύμφην της· “εἶναι καλόν, κόρη μου, ὅτι ἐξέρχου εἰς σταχυολογίαν με τας υπηρετρίας του ἀνθρώπου αὐτοῦ, καὶ έτσι δεν ὑπάρχει φόβος μεταβαίνουσα εἰς ἄλλον αγρόν νὰ σε συναντήσουν καὶ σε κακομεταχειρισθούν ἄλλοι”.
- Ρουθ. 2,23 καὶ προσεκολλήθη Ἰρουθ τοῖς κορασίοις τοῦ Βοόζ τοῦ συλλέγειν ἕως τοῦ συντελέσαι τὸν θερισμόν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν.
- Ρουθ. 2,23 Η Ρουθ ενετάχθη εἰς τὴν ομάδα των κορασίων του Βοόζ, ὥστε νὰ συλλέγη στάχυα κριθῆς καὶ σίτου μέχρι πέρατος του θερισμοῦ.

ΡΟΥΘ 3

- Ρουθ. 3,1 Καὶ ἐκάθισε μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς. εἶπε δὲ αὐτῇ Νωεμὶν ἡ πενθερὰ αὐτῆς· θύγατερ, οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν, ἵνα εὔ γένηται σοι;
- Ρουθ. 3,1 Ἐκάθισεν η Ρουθ μετὰ το πέρας του θερισμοῦ μαζί με την πενθερὰν της. Η Νωεμὶν, η πενθερὰ της, της εἶπε· “κόρη μου, ἐγὼ δεν εἶμαι υποχρεωμένη νὰ ἀναζητήσω καὶ εὔρω δια σε τόπον καὶ τρόπον ἀναπαυσεῶς σου, ὥστε νὰ ζήσης ἀπὸ ἐδὼ καὶ πέρα ευτυχισμένη;
- Ρουθ. 3,2 καὶ νῦν οὐχὶ Βοόζ γνῶριμος ἡμῶν, οὔ ἦς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ; ἰδοὺ αὐτός λικμᾷ τὸν ἄλωνα τῶν κριθῶν ταύτη τῇ νυκτί.
- Ρουθ. 3,2 Λοιπόν, δεν ηξεύρεις ὅτι ὁ Βοόζ, εἰς τας υπηρετρίας του ὁποῖου ἔχεις προσκολληθῆ, εἶναι συγγενῆς μας; Ἰδοὺ, ὅτι αὐτός ληνίζει το κριθάρι του στο ἀλώνι κατὰ την νύκτα αὐτὴν.

- Ρουθ. 3,3 σὺ δὲ λούση καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθήσεις τὸν ἱματισμόν σου ἐπὶ σεαυτῆ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἄλω· μὴ γνωρισθῆς τῷ ἀνδρὶ ἕως τοῦ συντελέσαι αὐτὸν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν·
- Ρουθ. 3,3 Σὺ να λουστῆς, να αλειφθῆς με αρωματικὸν ἔλαιον, να φορέσης το καλύτερόν σου φόρεμα και να μεταβῆς στο αλώνι του. Πρόσεξε ὅμως να μη σε γνωρίση, ἕως ὅτου τελείωση το φαγητόν και το ποτόν.
- Ρουθ. 3,4 καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν, καὶ γνώση τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ, καὶ ἐλεύση καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσῃ, καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἃ ποιήσεις.
- Ρουθ. 3,4 Όταν δε θα μεταβῆ αὐτός να κοιμηθῆ θα προσέξῃς τον τόπον, ὅπου θα κοιμάται. Θα πλησιάσης και συ εκεί, θα ανασύρῃς το σκέπασμα ἀπὸ τα πόδια του και θα κοιμηθῆς ἐκεῖ. Αὐτός δε ὅταν ἐξυπνήσης, θα σου πῇ, τι πρέπει να κάμῃς”.
- Ρουθ. 3,5 εἶπε δὲ Ῥούθ πρὸς αὐτήν· πάντα ὅσα ἂν εἶπῃς, ποιήσω.
- Ρουθ. 3,5 Η Ρούθ ἀπήντησε πρὸς αὐτήν· “ὅλα ὅσα μου εἶπες θα πράξω”.
- Ρουθ. 3,6 καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλω καὶ ἐποίησε κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς.
- Ρουθ. 3,6 Κατέβηκε πράγματι στο αλώνι και ἔκαμε ὅλα ὅσα της εἶχε δώσει ἐντολήν η πενθερά της.
- Ρουθ. 3,7 καὶ ἔφαγε βοῶζ καὶ ἔπιε καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἦλθε κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς· ἡ δὲ ἦλθε κρυφῆ καὶ ἀπεκάλυψε τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ.
- Ρουθ. 3,7 Ο Βοῶζ ἔφαγεν, ἔπιεν, ηυφράνθη η καρδία του και ἔπειτα ἦλθε να κοιμηθῆ εἰς κάποιο ἄκρον της θημωνιάς. Η Ρούθ ἦλθεν ἐκεῖ κρυφίως, ἀνέσυρε το σκέπασμα των ποδῶν του Βοῶζ και ἐκοιμήθη ἐκεῖ.
- Ρουθ. 3,8 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἐταράχθη, καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ.
- Ρουθ. 3,8 Κατὰ το μεσονύκτιον ἐξύπνησεν ὁ Βοῶζ, ἐξεπλάγη και ἐταράχθη, διότι χωρὶς να το φαντάζεται, εἶδε μίαν γυναῖκα να κοιμάται κοντὰ εἰς τα πόδια του.
- Ρουθ. 3,9 εἶπε δέ· τίς εἶ σύ; ἡ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι Ῥούθ ἡ δούλη σου, καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ τὴν δούλην σου, ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σύ.
- Ρουθ. 3,9 Ο Βοῶζ την ηρώτησε· “ποία εἶσαι συ;” Εκείνη εἶπεν· “ἐγὼ εἶμαι η Ρούθ, η δούλη σου. Σκέπασε την δούλην σου με το ἄκρον του ἱματίου σου εἰς δείγμα της προστασίας, την ὁποίαν πρέπει να της προσφέρῃς, διότι εἶσαι συγγενῆς μου”.
- Ρουθ. 3,10 καὶ εἶπε βοῶζ· εὐλογημένη σὺ τῷ Κυρίῳ Θεῷ, θύγατερ, ὅτι ἠγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον, μὴ πορευθῆναι σε ὀπίσω νεανιῶν, εἶτοι πτωχὸς εἶτοι πλούσιος.
- Ρουθ. 3,10 Ο Βοῶζ εἶπε πρὸς αὐτήν· “κόρη μου, ας εἶσαι εὐλογημένη ἀπὸ τον Κυριον και Θεόν, διότι αὐτὴ η στοργὴ και η καλωσύνη σου εἶναι μεγαλύτερα ἀπὸ την προηγουμένην, που ἐδειξες πρὸς την πενθεράν σου, ἀφοῦ δεν ἐξέλεξες να υπανδρευθῆς νέους, εἴτε πτωχοὶ εἴτε πλούσιοι εἶναι αυτοί.
- Ρουθ. 3,11 καὶ νῦν, θύγατερ, μὴ φοβοῦ· πάντα, ὅσα ἐὰν εἶπῃς, ποιήσω σοι· οἶδε γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σύ.
- Ρουθ. 3,11 Και τώρα, κόρη μου, μη φοβῆσαι· ὅλα ὅσα μου εἶπες θα κάμω πρὸς χάριν σου, διότι ὅλος ὁ λαὸς της πόλεως μου αὐτῆς γνωρίζει ὅτι συ εἶσαι γυνὴ ἐνάρετος και ἰσχυράς θελήσεως.
- Ρουθ. 3,12 καὶ νῦν ὁ ἀληθῶς ἀγχιστεὺς ἐγὼ εἰμι. καὶ γέ ἐστιν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ.
- Ρουθ. 3,12 Λοιπὸν, πράγματι, ἐγὼ εἶμαι συγγενῆς σου. Υπάρχει ὅμως ἐδῶ και ενας ἄλλος, ὁ ὁποῖος εἶναι στενώτερος συγγενῆς σου ἀπὸ ἐμέ.
- Ρουθ. 3,13 αὐλίσθητι τὴν νύκτα, καὶ ἔσται τὸ πρωῖ, ἐὰν ἀγχιστεύση σε, ἀγαθόν, ἀγχιστευέτω· ἐὰν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεῦσαί σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγὼ, ζῆ Κύριος· κοιμήθητι ἕως τὸ πρωῖ.
- Ρουθ. 3,13 Κοιμήσου αὐτήν την νύκτα ἐδῶ και αὐριον το πρωῖ θα ἐρωτήσω αὐτόν σχετικῶς· αν θελήσῃ ἐκεῖνος να σε νυμφευθῆ, καλῶς. Ας σε παρῆ σύζυγόν του. Εὰν ὅμως ἐκεῖνος δεν θελήσῃ να σε νυμφευθῆ, θα σε πάρω ἐγὼ σύζυγόν μου. Ζων ἐνώπιόν μας εἶναι ὁ Κυριος που με ἀκούει. Κοιμήσου ἐδῶ ἕως το πρωῖ”.
- Ρουθ. 3,14 καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρωῖ. ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ εἶπε βοῶζ· μὴ γνωσθήτω ὅτι ἦλθε γυνὴ εἰς τὸν ἄλω.
- Ρουθ. 3,14 Ἐκοιμήθη πράγματι η Ρούθ κοντὰ εἰς τα πόδια του Βοῶζ ἕως το πρωῖ. Πολύ δε πρωῖ ἐξύπνησεν εἰς ὥραν, κατὰ την ὁποίαν, λόγω του σκότους, δεν ἠμποροῦσε να ἀναγνωρίση ὁ ενας ἄνθρωπος τον ἄλλον. Εξ ἄλλου δε και ὁ Βοῶζ εἶπεν στους περὶ αὐτόν· “προσέξατε, κανεὶς δεν πρέπει να μάθῃ ὅτι ἦλθεν αὐτὴ η γυναῖκα στο αλώνι”.
- Ρουθ. 3,15 καὶ εἶπεν αὐτῆ· φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω σου. καὶ ἐκράτησεν αὐτό, καὶ ἐμέτρησεν ἕξ κριθῶν καὶ ἐπέθηκεν ἐπ’ αὐτήν· καὶ εἰσήλθεν εἰς τὴν πόλιν.
- Ρουθ. 3,15 Εἶπε δε ὁ Βοῶζ εἰς την Ρούθ· “φέρε το ἱμάτιον, που ἔχεις ρίξει ἐπάνω σου”. Το ἐπήρεν ὁ Βοῶζ, ἔβαλεν εἰς αὐτό ἐξ μέτρα κριθῆς και το ἐφόρτωσεν εἰς αὐτήν. Αὐτός δε εἰσήλθεν εἰς την πόλιν Βηθλεέμ.
- Ρουθ. 3,16 καὶ Ῥούθ εἰσήλθε πρὸς τὴν πενθεράν αὐτῆς· ἡ δὲ εἶπεν αὐτῆ· θύγατερ· καὶ εἶπεν αὐτῇ πάντα, ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνὴρ.
- Ρουθ. 3,16 Η Ρούθ ἐπανήλθεν πρὸς την πενθεράν της, η ὁποία και την ηρώτησε· “κόρη μου, τι ἔκαμες;” Εκείνη δε διηγήθη εἰς αὐτήν ὅλα ὅσα της εἶπε και ἐπράξεν ὁ Βοῶζ.

- Ρουθ. 3,17 καὶ εἶπεν αὐτῇ· τὰ ἔξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέ μοι, ὅτι εἶπε πρὸς με· μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν σου.
- Ρουθ. 3,17 Προσέθεσε δε ἀκόμη· “αὐτὰ τα ἐξ μέτρα κριθῆς μου τα ἔδωκεν ὁ Βοόζ καὶ μου εἶπε· Παρε τα δια να μην επανέλθῃς εἰς τὴν πενθεράν σου με ἀδειανά τα χέρια”.
- Ρουθ. 3,18 ἢ δὲ εἶπε· κάθου, θύγατερ, ἕως τοῦ ἐπιγνῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα· οὐ γὰρ μὴ ἡσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ, ἕως ἂν τελεσθῇ τὸ ῥῆμα σήμερον.
- Ρουθ. 3,18 Ἡ δε Νωεμὶν τῆς εἶπε· “κάθησε ἐδῶ, κόρη μου, μέχρις ὅτου μάθῃς, ποῖαν ἐκβασιν θα λάβῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις. Διότι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δεν θα ἡσυχάσῃ, μέχρις ὅτου φέρῃ εἰς πέρας τὸ ζήτημα αὐτό”.

ΡΟΥΘ 4

- Ρουθ. 4,1 Καὶ Βοόζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεὺς παρεπορεύετο, ὃν ἐλάλησε Βοόζ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βοόζ· ἐκκλίνας κάθισον ὧδε, κρύφιε. καὶ ἐξέκλινε καὶ ἐκάθισε.
- Ρουθ. 4,1 Ὁ Βοόζ πρᾶγματι ἐπήγεν εἰς τὴν πύλην τῆς Βηθλεέμ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ, διήρχετο ἀπὸ ἐκεῖ ὁ συγγενὴς τῆς Ρούθ, πού εἶχε περισσότερα δικαιώματα γάμου με αὐτὴν. Τὸν ἐκάλεσεν ὁ Βοόζ καὶ τοῦ εἶπε· “φίλε, γύρισε πρὸς τα ἐδῶ καὶ κάθησε”. Εκείνος κατηθύνθη πρὸς τὸν Βοόζ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ.
- Ρουθ. 4,2 καὶ ἔλαβε Βοόζ δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως καὶ εἶπε· καθίσατε ὧδε· καὶ ἐκάθισαν.
- Ρουθ. 4,2 Ἀμέσως ὁ Βοόζ ἐκάλεσε δέκα ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους τῆς πόλεως καὶ τοὺς εἶπε· “καθήσατε καὶ σεις ἐδῶ”. Εκείνοι ἐκάθισαν.
- Ρουθ. 4,3 καὶ εἶπε Βοόζ τῷ ἀγχιστεῖ· τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, ἣ ἔστι τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Ἐλιμέλεχ, ἣ δέδοται Νωεμὶν τῇ ἐπιστροφῇ ἐξ ἀγροῦ Μωάβ,
- Ρουθ. 4,3 Εἶπε δε ὁ Βοόζ στον συγγενὴ τῆς Ρούθ· “τὸ μερίδιον τοῦ αγροῦ, τὸ ὁποῖον ἀνήκεν στον συγγενὴ μας τὸν Ἐλιμέλεχ, ἔχει δοθῆ καὶ εὐρίσκεται εἰς τὴν κυριότητα τῆς Νωεμὶν, ἡ ὁποία ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοὺς αγροὺς τῆς Μωάβ. Αὐτὸ δε ἔχει ἐκτεθῆ πρὸς πῶλησιν.
- Ρουθ. 4,4 κἀγὼ εἶπα· ἀποκαλύψω τὸ οὔς σου λέγων· κτήσαι ἐναντίον τῶν καθημένων καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου· εἰ ἀγχιστεῦεις, ἀγχίστευε· εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεῦεις, ἀνάγγελόν μοι καὶ γνῶσομαι· ὅτι οὐκ ἔστι πάρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦσαι, κἀγὼ εἶμι μετὰ σέ. ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ εἶμι, ἀγχιστεῦσω.
- Ρουθ. 4,4 Ἐσκέφθηκα λοιπὸν καὶ εἶπα· θα ἀνακοινώσω εἰς σε αὐτὸ τὸ ζήτημα προτείνων να ἀγοράσῃς αὐτὸν τὸν αγρὸν ἐπὶ παρουσία τῶν δέκα τούτων μαρτύρων, πού κάθονται κοντὰ μας καὶ ἐνώπιον τῶν ἄλλων πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου. Ἐάν λοιπὸν, ὡς στενώτερος συγγενὴς τοῦ Ἐλιμέλεχ, θέλῃς να το ἀγοράσῃς, ἀγοράσέ το. Εἰπέ το δε καὶ εἰς ἐμέ, δια να γνωρίζω. Σου προτείνω αὐτὰ διότι ἔπειτα ἀπὸ σε ἐγὼ εἶμαι ὁ στενώτερος συγγενὴς τοῦ Ἐλιμέλεχ”. Εκείνος ἀπήντησεν· “ἐγὼ εἶμαι πρᾶγματι ὁ στενώτερος συγγενὴς καὶ ἐγὼ θα ἀγοράσω τὸ τμήμα αὐτὸ τοῦ αγροῦ”.
- Ρουθ. 4,5 καὶ εἶπε Βοόζ· ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν αγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν καὶ παρὰ Ρούθ τῆς Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν κτήσασθαί σε δεῖ ὥστε ἀναστήσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ.
- Ρουθ. 4,5 Ὁ Βοόζ προσέθεσε· “τὴν ἡμέραν ὅμως, κατὰ τὴν ὁποῖαν θα ἀγοράσῃς τὸν αγρὸν ἀπὸ τῆς Νωεμὶν καὶ ἀπὸ τῆς Ρούθ τῆς Μωαβίτιδος, σύζυγον τοῦ ἀποθανόντος υἱοῦ τοῦ Ἐλιμέλεχ, εἶσαι ὑποχρεωμένος να λάβῃς καὶ ὡς σύζυγον τὴν Ρούθ, ὥστε να ἀναδείξῃς κληρονόμους τοῦ ἀποθανόντος καὶ να ἀναζήσῃς τὸ ὄνομά του εἰς τὴν κληρονομίαν”.
- Ρουθ. 4,6 καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς· οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι ἑμαυτῷ, μὴ ποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου· ἀγχίστευσον σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου, ὅτι οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεῦσαι.
- Ρουθ. 4,6 Ὁ στενὸς ἐκεῖνος συγγενὴς εἶπε τότε· “δεν θα ἡμπορέσω ἐγὼ να ἀγοράσω δια λογαριασμὸν μου τὸν αγρὸν, μήπως τυχόν καὶ φθείρω τὴν ἰδικὴν μου κληρονομίαν. Ἀγόρασε συ αὐτὴν μου τὴν κληρονομίαν, διότι ἐγὼ δεν θέλω καὶ δεν θα ἡμπορέσω ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους να τὴν ἐξαγοράσω”.
- Ρουθ. 4,7 καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στήσαι πάντα λόγον, καὶ ὑπελύετο ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τῷ πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεῦοντι τὴν ἀγχιστείαν αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ἰσραὴλ.
- Ρουθ. 4,7 Ὁ δε νομικὸς ὅρος, ἡ νομικὴ πράξις, μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν δια τὴν μεταβίβασιν κυριότητος εἰς περιπτώσιν ἀγορᾶς ἢ ἀνταλλαγῆς, ὥστε να εἶναι ἐγκυρὸς ἡ συμφωνία, ἦτο ἐξῆς· Εκείνος, πού μετεβίβαζε τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος, ἔλνε καὶ ἀφαιρούσε τὸ ὑπόδημά του καὶ ἐδίδεν αὐτὸ εἰς ἐκεῖνον, στον ὁποῖον περιήρχοντο πλέον τα δικαιώματα κτήσεως. Αὐτὸ τὸ σύμβολον ἦτο ἐπισημὸς μαρτυρία τῆς γενομένης πράξεως.
- Ρουθ. 4,8 καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοόζ· κτήσαι σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου· καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ.
- Ρουθ. 4,8 Ὁ ἔχων, λοιπὸν, τα πρῶτα δικαιώματα τῆς ἀγορᾶς εἶπεν στον Βοόζ· “ἀγόρασε συ δια λογαριασμὸν σου τὸ κτήμα τούτο”. Ἐλυσε δε ἀμέσως τὸ ὑπόδημά του καὶ τὸ παρέδωκεν στον Βοόζ.
- Ρουθ. 4,9 καὶ εἶπε Βοόζ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ· μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον, ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ

- Ρουθ. 4,9 Ἐλιμέλεχ καὶ πάντα, ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιῶν καὶ τῷ Μααλῶν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν·
Εἶπε τότε ο Βοόζ στους γεροντοτέρους καὶ εἰς ὅλους ὅσοι ἔτυχε νὰ εὐρεθοῦν ἐκεῖ· “ὄλοι σεις εἰσθε σήμερα μάρτυρες ὅτι ἐγὼ ἀγοράζω ἀπὸ τα χέρια τῆς Νωεμὶν ὅλα ὅσα ἀνήκουν στον Ἐλιμέλεχ, ἐπομένως καὶ ὅλα ὅσα ἀνήκουν στους δύο υἱοὺς του τον Χελαιῶν καὶ Μααλῶν.
- Ρουθ. 4,10 καὶ γὰρ Ῥούθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναῖκα Μααλῶν κέκτημαι ἑμαυτῷ εἰς γυναῖκα τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθῆσεται τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ· μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον.
- Ρουθ. 4,10 Ἐπὶ πλέον λαμβάνω ὡς σύζυγόν μου τὴν Ῥούθ, τὴν Μωαβίτιδα, σύζυγον τοῦ ἀποθανόντος Μααλῶν, δια νὰ ἀναζήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τῆς κληρονομίας του. Ἐτσι δε δὲν θὰ χαθῆ τὸ ὄνομά του μεταξὺ τῶν συγγενῶν του καὶ τῆς φυλῆς του λαοῦ του. Σεις εἰσθε σήμερον μάρτυρες”.
- Ρουθ. 4,11 καὶ εἶπσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ· μάρτυρες. καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπσαν· δῶν Κύριος τὴν γυναῖκά σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου ὡς Ῥαχήλ καὶ ὡς Λείαν, αἱ ὠκοδόμησαν ἀμφότεροι τὸν οἶκόν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησαν δύναμιν ἐν Ἐφραθά, καὶ ἔσται ὄνομα ἐν Βηθλεέμ·
- Ρουθ. 4,11 Ὁλος ὁ λαὸς που εὐρίσκετο εἰς τὴν πύλην, ἀπήντησαν· “ναί, εἰμεθα μάρτυρες”. Οἱ δε πρεσβύτεροι προσέθεσαν· “εἶθε ὁ Κύριος νὰ ἀξιῶσῃ τὴν γυναῖκα σου, ἡ ὁποία σήμερον εἰσέρχεται στον οἶκόν σου, νὰ ὁμοιάσῃ με τὴν Ῥαχήλ καὶ τὴν Λείαν, αἱ ὁποῖαι με τα γεννηθέντα ἀπὸ αὐτάς τέκνα ἐδημιούργησαν τὸ μεγάλο ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀπέκτησαν τιμὴν καὶ δύναμιν εἰς τὴν Ἐφραθά καὶ ὄνομα εἰς τὴν Βηθλεέμ.
- Ρουθ. 4,12 καὶ γένοιτο ὁ οἶκός σου ὡς ὁ οἶκος Φαρὲς, ὃν ἔτεκε Θάμαρ τῷ Ἰούδα, ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσει Κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης.
- Ρουθ. 4,12 Ἐυχόμεθα ἐπίσης νὰ ἀναδειχθῆ ἡ οἰκογένειά σου ὡσάν τὴν οἰκογένειαν τοῦ Φαρὲς, τὸν ὁποῖον ἐγέννησεν ἡ Θάμαρ δια τοῦ Ἰούδα, νὰ ἀναδειχθῆ δια τοῦ ἀπογόνου, τὸν ὁποῖον θὰ δώσῃ εἰς σε αὐτὴ ἡ δούλη σου, ἡ Ῥούθ”.
- Ρουθ. 4,13 καὶ ἔλαβε Βοόζ τὴν Ῥούθ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Κύριος κύησιν, καὶ ἔτεκεν υἱόν.
- Ρουθ. 4,13 Ἐνυμφεῦθη λοιπόν ὁ Βοόζ τὴν Ῥούθ, ἔλαβεν αὐτήν ὡς σύζυγόν τοῦ καὶ ἦλθεν εἰς συνάφειαν με αὐτήν. Ὁ δε Κύριος τὴν ηὐλόγησεν, ὥστε νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ γεννήσῃ υἱόν.
- Ρουθ. 4,14 καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμὶν· εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐ κατέλυσέ σοι σήμερον τὸν ἀγχιστέα, καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραὴλ,
- Ρουθ. 4,14 Αἱ δε γυναῖκες τῆς Βηθλεέμ ἔλεγαν με συγκίνησιν εἰς τὴν Νωεμὶν· “ὡς εἶναι δοξασμένος ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος δὲν σε ἀφῆκε σήμερον χωρὶς στενὸν συγγενῆ σου καὶ ἔτσι θὰ συνεχισθῆ καὶ θὰ δοξασθῆ τὸ ὄνομά σου μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Ρουθ. 4,15 καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου, ὅτι ἡ νύμφη ἡ ἀγαπήσασά σε ἔτεκεν αὐτόν, ἣ ἔστιν ἀγαθὴ σοι ὑπὲρ ἑπτὰ υἱοῦς.
- Ρουθ. 4,15 Ἦθὰ ἀνακουφίσῃ δε τὴν ψυχὴν σου, θὰ εἶναι τροφή καὶ στήριγμα εἰς τα γηρατεία σου, διότι ἡ νύμφη σου, ἡ ὁποία τόσον πολὺ σε ηγάπησεν, ἐγέννησεν αὐτόν τον υἱόν, καὶ ἡ ὁποία δια τοῦτο ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ ἑπτὰ υἱοὺς”.
- Ρουθ. 4,16 καὶ ἔλαβε Νωεμὶν τὸ παιδίον καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν.
- Ρουθ. 4,16 Ἐπῆρεν ἡ Νωεμὶν τὸ παιδί τῆς Ῥούθ, τὸ ἔθεσεν εἰς τὴν ἀγκάλῃν τῆς καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴ νὰ το ἀναθρέψῃ.
- Ρουθ. 4,17 καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γείτονες ὄνομα λέγουσαι· ἐτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμὶν· καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ὠβήδ· οὗτος πατὴρ Ἰεσσαὶ πατρὸς Δαυὶδ.
- Ρουθ. 4,17 Αἱ γειτόνισσαι ἔδωσαν εἰς αὐτὸ ὄνομα λέγουσαι· “ἐγενήθη παιδί εἰς τὴν Νωεμὶν”. Ὠνόμασαν αὐτὸ Ὠβήδ. Αὐτὸς εἶναι ὁ πατὴρ τοῦ Ἰεσσαὶ, πατρὸς τοῦ Δαυὶδ.
- Ρουθ. 4,18 καὶ αὗται αἱ γενέσεις Φαρὲς· Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἐσρῶμ,
- Ρουθ. 4,18 Αὐτοὶ δε εἶναι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Φαρὲς· ὁ Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἐσρῶμ,
- Ρουθ. 4,19 Ἐσρῶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράν, καὶ Ἀράν ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ,
- Ρουθ. 4,19 ὁ Ἐσρῶμ δε ἐγέννησε τὸν Ἀράν, ὁ Ἀράν ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ,
- Ρουθ. 4,20 καὶ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, καὶ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμάν,
- Ρουθ. 4,20 Ὁ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, ὁ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμάν
- Ρουθ. 4,21 καὶ Σαλμάν ἐγέννησε τὸν Βοόζ, καὶ Βοόζ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ,
- Ρουθ. 4,21 ὁ Σαλμάν ἐγέννησε τὸν Βοόζ, ὁ Βοόζ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ,
- Ρουθ. 4,22 καὶ Ὠβήδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαὶ, καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαυὶδ.
- Ρουθ. 4,22 ὁ Ὠβήδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαὶ καὶ ὁ Ἰεσσαὶ ἐγέννησε τὸν Δαυὶδ.